

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

5. POSTNA - TIHA NEDELJA - 26. marec 2023

Evgenija, mučenka

Ob 8.00: + Lojze Horvat - dimnikar, po namenu Majde Goli

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ob 15.00: **Križev pot** od Pirčevega križa do kapelice ob župnišču, v slučaju dežja bo križev pot v cerkvi

Ponedeljek: 27. 3. 2023

Peregrin, redovnik

Ob 18.30: + Stanko Jager, po namenu Francija Dolinšek z družino

Torek: 28. 3. 2023

Vojan (Bojan), knez

Ob 18.30: za zdravje, po namenu Igorja Okorna z družino

Sreda: 29. 3. 2023

Bertold, redovni ustanovitelj

Ob 7.00: v dober namen

Četrtek: 30. 3. 2023

Janez Klimak, opat

Ob 18.30: + Alojzij Kastelic

Petek: 31. 3. 2023

Benjamin, diakon, mučenec

Ob 18.30: ob godu Benjamina za Božje varstvo in blagoslov v družini Berden

Sobota: 1. april 2023

Tomaž Tolentinski, misijonar, mučenec

Ob 18.30: + Marija Bakšič, po namenu družine Resnik

6. POSTNA - CVETNA NEDELJA - 2. april 2023

Frančišek Paolski, puščavnik, redovni ustanovitelj

Ob 8.00: + Lojze Horvat - dimnikar, po namenu soseda Jolande in Slavkota

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Župnija

Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 26. 3. do 2. 4. 2023

DO VELIKE NOČI V RESNOBI IN TIHOTI

Danes je "tiha" nedelja. Zakaj "tiha"? Od pete postne nedelje do velikega petka je glavna misel bogoslužja trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa. Da je moglo samo njegovo trpljenje rešiti svet in človeštvo, so v znamenje spoštovanja te resnice zakrili križe na oltarju in svete podobe z vijoličnimi zagrinjali. Utihnile so orgle in zvonovi, kar je vernike še bolj spodbujalo k resni pripravi na praznik odrešenja. Resnoba pa narekuje tihoto. Nekatere cerkve še ohranjajo ta pomenljiv običaj.

Zdaj postni čas dobi poseben poudarek, postane "čas trpljenja". Če smo od začetka postnega časa vadili intenzivno življenje pod Božjim očesom, odslej manj gledamo na naše poboljšanje, veliko bolj pa Nanj, ki je naše vstajenje in življenje. Kdo je Jezus zame? Ali je moja tolažba tako v življenju kakor v smrti?

Tiha nedelja pride tik za pomladjo in praznikom Božjega učlovečenja oziroma Gospodovega oznanjenja, ki smo ga obhajali včeraj. V Mariji prihaja On, ki je za nas vstajenje in življenje. Judje so nekoč verjeli, da je 25. marec dan stvarjenja, ko je Bog rekel: *Bodi svetloba!* Današnji evangelij (Jn 11,1-45) lepo paše v ta praznik Jezusovega začetka. Kristus je vstajenje in življenje, On je luč sveta. On oskrbi najglobljo rano naše človeškosti, našo smrtnost. Jezus zakliče: *Lazar, nazaj k luči, k meni! Ven iz grobne temé. Pusti se zbuditi.* To je dejanje stvarjenja pri grobu v Betaniji.

Da so mrtvi živi, je najbolj pošastna in nemogoča stvar na svetu. Prav na to moč velikonočnega dogodka se hočemo pripraviti.

Bomo torej mi, današnji Lazarji, imeli moč in dovolili Jezusu, da nas prebudi? Da oživi naše "mrtve kosti" (Ez 37,12b-14)?

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

☛ **Danes popoldne ob 15. uri bomo križev pot molili od Pirčevega križa do kapelice pri župnišču** - v slučaju dežja pa v cerkvi. **Sodelovali bodo tudi birmanci.**

☛ **Danes so že na razpolago oljčne vejice.** Prispevki zanje so namenjeni župniji Ankaran, od koder nam jih je dostavil tamkajšnji župnik.

☛ **Na cvetni petek, 31. marca, bomo po maši v cerkvi molili križev pot.** Vabljeni veroučenci s svojimi starši, posebej prvoobhajanci in birmanci, ministranti, člani Žps in ključarji, pevci, mašni bralci, mladina - skratka cela fara, da bo cerkev polna in naš Gospod potolažen, ker cenimo njegovo žrtev za nas.

☛ **Blagoslov butar, oljčnih vejic in drugega zelenja bo na cvetno nedeljo pri obeh mašah.** Pred mašo ob 10. uri bo ta blagoslov na župnijskem dvorišču in nato procesija v cerkev. Vsi udeleženci ste naprošeni, da sodelujete pri blagoslovu zunaj cerkve in se vključite v procesijo. Sedež v cerkvi že iz olike odstopimo starejšim!

☛ **Priložnost za velikonočno spoved** bo v naši cerkvi na cvetno nedeljo pri obeh mašah, skozi ves teden pa v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku: dopoldne od 9. do 12. ure in popoldne od 15. do 19. ure.

POKOPALIŠČE NAGROBNIKOV

Pomislimo morda ob pogledu na to sliko. Nagrobniki so končali na odpadu, ker so bili grobovi odstranjeni. Druga misel se lahko navezuje na besedilo v današnjem prvem berilu iz Stare zaveze (Ez 37,12b-14): *Gospod Bog odpira grobove in iz njih vzdigne svoje ljudstva.* Nagrobniki niso več potrebni, ker je Bog odstranil grobove, na katerih so stali.

To obljubo najdemo v knjigi preroka Ezekijela. Ezekijel je prvi prerok, ki v to službo ni bil poklican v Izraelu. S kraljem Johahinom je bil leta 597 pred Kristusom izgnan v Babilon. Tam ga je Bog poklical za preroka. Njegova naloga je, da z videnji in grožnjami o Jeruzalemu nasprotuje lažnemu upanju izgnancev na hitro vrnitev v domovino. Potem ko je bil Jeruzalem in tempelj leta 586 pred Kristusom popolnoma uničen, spremeni ton: Ezekijel začne napovedovati kazen tudi za sosednje narode Izraela ter obljubo vrnitve, obnovo države in pozidavo templja. Narod, ki sta ga vojna in izgnanstvo zdesetkala, bo oživel. Iz obupa in smrti bo Božji Duh priklical nov začetek in vlil izgnancem upanja na nov začetek. Višek je v 37 poglavju, kjer je govor o suhih kosteh, ki jih Bog oživi. Priklíče jih v življenje, da bi jih ponesle v domovino. Gre torej za prenovo in okrepitev razkropljenega, zasušjenega in kakor na smrt obsojenega ljudstva, ki mu je dana obljuba vrnitve v domovino in novega življenja.

Evangelij (Jn 11,1-45) preseže Ezekijelovo videnje. Lazar se ne počuti kot mrtev, ampak je resnično mrtev. Že četrty dan je v grobu in ima zadah, vendar to Jezusa ne ustavi. Lazarja priklíče v življenje; njegov nagrobnik gre na odpad - ali?

Vrnitev Lazarja v življenje, čudovito kot je, pa pomeni tudi, da bo še enkrat umrl. Legenda pravi, da njegovi posmrtni ostanki ležijo v francoskem mestu Autun. Da ostanemo pri sliki: njegov nagrobnik so ponovno uporabili. Da je bil dvakrat pokopan, morda botruje dejstvu, da je Lazar zavetnik grobarjev.

Za naše pokojne in za nas same upamo nekaj drugega. Nobene začasne vrnitve v zemeljsko življenje - naj bi bilo še tako zaželeno - ampak večno življenje pri Bogu. Kar se je zgodilo Lazarju, mladeniču iz Naina in Jairovi hčerki - to je bilo mogoče samo Jezusu: oživiti ljudi. Toda s svojo smrtjo in svojim vstajenjem nam je vsem odprl pot: iz smrti v večno življenje. Kako? Tega nihče ne ve. Ali resnično? Tega nihče ne more dokazati. Ampak to je naša krščanska vera. V prejšnjih časih so pokopališču rekli Božja njiva. Izraz, ki ne pomeni toliko mirnega in dokončnega stanja, ampak vsebuje dinamiko. Na njivi se namreč nekaj dogaja: Kar se seje, se tudi žanje. Smrt ni konec, ampak prehod v novo rast, v novo življenje. Na delu je Bog. Zato se pokopališču pravi Božja njiva. In kjer je Bog na delu, ni več potrebe po nagrobnikih.

SAMOUMEVNOST NEBES

*/o glasbi Johanna Sebastian Bacha, *21. 3. 1685, +30. 7. 1750/*

Živel je revno. Zgodaj umrli otroci, umrla žena in novi zakon - pri tem stalna skrb za denar. Toda po njegovi smrti revščine ni bilo konec. Najprej so ga položili v beraški grob in potem popolnoma pozabili na njegovo glasbo - osem let dolgo. Šele od 1829 leta so poslušali njegovo glasbo, ga občudovali in poiskali dostojen grob. Dobil ga je v cerkvi sv. Tomaža v Leipzigu. Od takrat so redki mrtvi glasbeniki, ki so tako živi kakor Bach.

Ne le starejši, tudi mlajši imajo radi njegovo glasbo. Pop skupine jo imajo za osnovo svojih pesmi. Čisto tiho - ali s pavkami in trobentami - zveni tudi po naših cerkvah. Poslušalce tako očara, da ure in ure mirno sedijo v cerkveni klopi. Vztrajajo in čakajo na konec; na veliko spravo ali konec žalosti. Tisoči gredo na izvedbo Matejevega ali Janezovega pasijona in telesno občutijo nekaj Odrešenikove bolečine in žalosti žena ob njegovem grobu - toda tudi nekaj velikega upanja, da je življenje močnejše od smrti.

Zakaj je Bach tako brezčasno živ?

Ker so nebesa v njegovi glasbi nekaj naravnega, samoumevnega. Bachu ni treba govoriti o nebesih, pusti jim, da zazvenijo. Besede so za nebesa pogosto preveč težke in abstraktne; komaj dosežejo srca. Melodije pa nebesa odprejo na čisto poseben način, ki nam seže naravnost v srce. O tem se ne razpravlja in tehta. Obstaja glasba in petje, ki samo po sebi odpira srce. Takrat začutimo, da je nad vsemi prepiri in boji mogoča harmonija, po kateri hrepenimo. Kdor hoče kaj o nebesih slišati in z notranjimi očmi videti, naj vse besede da na stran in prisluhne melodijam nebeškega mojstra. Ne samo Bacha. Mi Slovenci imamo dovolj takšnih svojih mojstrov, prisluhnimo njihovim postnim in velikonočnim melodijam ... Ko so fizika Alberta Steina vprašali, kaj misli o Bachovem življenjskem delu, je dejal: *"Poslušaj, igray, ljubi, obožuj in - zapri usta".*